Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσία καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος — *Ἐν Ἀθήναις, 25 Ὀκτωβρίου 1908* — *Ἔτος 30ὸν.—Ἀριθ. 48*

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ R. MAYGRIER]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

— Ἤθελα νὰ σᾶς πῶ κάτι τί, ἐψιθύρισεν ἡ Ἀνίτα, κυττάζουσα μὲ φόβον τριγύρω της. Φοβοῦμαι ὅμως μὴ μ' ἀκούσουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Εἶνε λοιπὸν τόσω φοβερόν;

ΑΝΙΤΑ: — Σιγώτερα, Χρῆστο!

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Σ' ἐκτύπησαν;

ΑΝΙΤΑ: — Ὄχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Θέλεις νὰ φύγῃς ἀπὸ τὴν κυρὰ-Εὐφημία;

ΑΝΙΤΑ: — Ὤ, ναί.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ἔλα 'στῆς θείας μου.

ΑΝΙΤΑ: — Ὄχι ἀκόμη, Χρῆστο!

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Μὴ φοβᾶσαι, ἐγὼ εἶμαι 'δῶ!

ΑΝΙΤΑ, *κυττάζουσα πάλιν τριγύρω της*: — Πηγαίνετε 'στὸν πύργο;

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ναί· ἔλα μαζί μου.

ΑΝΙΤΑ: — Πρέπει νὰ περιμένω τὸν κύριον Ἀντώνη. Θὰ ἔλθουμε τὸ ἀπόγευμα. Θὰ χορέψω ἐπάνω 'στὸ σχοινί.... καὶ θὰ μὲ ἰδῆτε!

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικό σου;

ΑΝΙΤΑ: — Ὄχι. *(Μὲ τρόμον:)* Θέλουν νὰ μποῦν 'στὸν πύργο νὰ... κλέψουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ, *ἔκπληκτος*: — Ποιός;

ΑΝΙΤΑ: — Ὁ Ἀντώνης καὶ ἡ κυρὰ-Εὐφημία. Μὴν 'πῆτε τίποτε σὲ κανένα. Τοὺς ἄκουσα ἀπόψε... Ἐνόμιζαν πῶς κοιμοῦμαι, ἀλλὰ ἐγὼ τοὺς ἄκουα ὀπίσω ἀπὸ τὸν ξυλότοιχο. Ὁ Ἀντώνης φοβέριζε πῶς θὰ μὲ σκοτώσῃ ἂν τὸν προδώσω... Δὲν θέλω νὰ πάθουν κακὸ οἱ φίλοι σας, δὲν θέλω ὅμως καὶ νὰ πεθάνω... Ἐγὼ εἶμαι μικρή, ἀλήθεια, Χρῆστε;... Σεῖς ποῦ εἶσθε μεγάλος καὶ γραμματισμένος... ξέρετε τώρα τί πρέπει νὰ γίνῃ... Θὰ μὲ ὑπερασπισθῆτε, ἂν μάθουν πῶς σᾶς τὰ εἶπα ἐγώ... ναί;

ΧΡΗΣΤΟΣ, *σοβαρώτατα*: — Ἀνίτα, κανεὶς δὲν θὰ τὸ μάθῃ· ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμβῇ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερασπισθῶ, ἔννοια σου! *(Κινεῖ νὰ φύγῃ καὶ πάλιν ἐπιστρέφει:)* Νὰ προσποιηθῆς, ὅτι δὲν ξέρεις τίποτε, ὅταν θὰ ἰδῆς τὸν Φρειδερίκον καὶ τὴν Καρλόττα. Ἔτσι ὁ κακὸς Ἀντώνης δὲν θὰ ὑποπτευθῇ... Πηγαίνω τώρα, καὶ σᾶς περιμένω.

«Αὐτὸς ὁ Θωμᾶς εἶνε θησαυρός...» (Σελ. 382, στ. γ'.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'

Αἱ ἰδέαι τοῦ Πανδώρου

Ὁ πρώην *κλόουν* ἐφάνη ἀκριβέστατος εἰς τὴν συνέντευξίν του. Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰς δύο, παρουσιάσθη εἰς τὸν Πύργον τῆς Φυλλάδος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀλφρέδου καὶ τῆς Ἀνίτας.

— Κυρία, εἶπεν ὑποκλινόμενος μὲ κωμικὴν χάριν ἐνώπιον τῆς πυργοδεσποίνης, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν πρῶτον καλλιτέχνην τοῦ θιάσου μου, τὸν ἐξαιρετὸν Ἀλφρέδον Δελαμπούρ. Συγκατατίθεται προθύμως νὰ μοῦ παράσχῃ τὴν πολύτιμον συνδρομήν του.

Ὁ ρηθεὶς Ἀλφρέδος ἐκρατοῦσεν ἐν ὀγκῶδες πρᾶγμα τυλιγμένον μὲ πράσινην τσόχαν: ἦτο φωνογράφος.

— Διὰ νὰ προσδώσωμεν εἰς τὴν παράστασίν μας ἰδιαίτερον θέλγητρον, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀντώνιος μὲ τὸ πομπῶδες του ὕφος, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν ὀρχήστραν εὐμετακόμιστον, σᾶς ἔφερα ἓν ὄργανον, τὸ ὁποῖον παίζει τὰ ὡραιότερα κομμάτια τοῦ συρμοῦ. Ἡ σημερινὴ παράστασίς μας διαιρεῖται εἰς τρία μέρη. Μέρος πρῶτον: Ταχυδακτυλουργικὰ παίγνια τοῦ κυρίου Ἀλφρέδου. Μέρος δεύτερον: Χορὸς ἐπὶ σχοινίου ὑπὸ τῆς Δεσποινίδος Ἀνίτας τῶν μεγάλων πλανοδίων θεάτρων. Μέρος τρίτον: *Ὀνικαὶ ἀκροβασίαι* τοῦ ὑποφαινομένου ταπεινοτάτου δούλου σας, τῇ εὐγενεῖ συμπράξει τοῦ περιφήμου Μπιριμπῆ τῶν βασιλικῶν σταύλων τῆς Φυλλάδος.

Ἡ ἀστεία αὐτὴ προσφώνησις ἐκίνησεν εἰς γέλωτα ὅλους τοὺς ἀκροατάς, ἐκτὸς τοῦ Χρήστου, ἀγανακτοῦντος διὰ τὸν κωνισμὸν τοῦ ἀνθρώπου τούτου, τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε τὰ σκοτεινὰ σχέδια.

Ἐν τούτοις ἡ παράστασις ἤρχισε, καὶ ὁ Ἀλφρέδος ἐξετέλει τώρα σειρὰν περιέργων ἀληθῶς παιγνιδίων

«Μὲ ποτήρια καὶ μὲ μαχαίρια.» (Σ. 383, στ. α'.)

μὲ ποτήρια καὶ μὲ μαχαίρια, πρὸς μεγάλην διασκέδασιν τῶν θεατῶν, ὅταν ἔξαφνα ἠκούσθη ὁ κώδων τῆς ἐξωθύρας.

— Ποιὸς νὰ εἶνε τέτοια ὥρα ; ἠρώτησεν ἡ κυρία Λεντούκ.

— Πηγαίνω νὰ ἰδῶ, κυρία, εἶπεν ὁ Χρῆστος.

— Αὐτό, παιδί μου, εἶνε δουλειὰ τοῦ ἁμαξᾶ.

Μόλις ἡ κυρία Λεντοὺκ ἐτελείωσεν αὐτὴν τὴν φράσιν, καὶ νά,παρουσιάσθη ὁ Θωμᾶς Κερουὲλ μὲ τὸ κασκέτον εἰς τὸ χέρι.

— Κυρίαι καὶ κύριοι, εἶπεν ἐπὶ τὸ ἀστειότερον, μὲ συγχωρεῖτε ἐὰν σᾶς ἐνοχλῶ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πελατεία δὲν ἔκρινε καλὸν νὰ πλημμυρίσῃ σήμερα τὸ καπηλεῖόν μας, ἐνθυμήθην ὅτι εἶμαι ἀκόμη γενικὸς διευθυντὴς τοῦ πύργου τῆς Φυλλάδος καὶ ἦλθα νὰ κάμω ἐπιθεώρησιν. Ὁπωσδήποτε, παρακαλῶ τὸν ἀξιότιμον κύριον θιασάρχην Ἀντώνιον νὰ μὴν ἀλλάξῃ διόλου τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως.

Ὁ Ἀντώνιος δὲν ἐφαντάζετο ὅτι ὁ Κερουὲλ εἶχε τόσην ἐλευθερίαν εἰς τὸν πύργον. Ἡ ἀνακάλυψις αὐτὴ τὸν ἐσύγχισεν ὀλίγον, καὶ ἀπὸ μέσα του ἐβλασφήμισε τὴν ἔλευσιν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἠμποροῦσεν ἴσως νὰ τοῦ χαλάσῃ τὰ σχέδια.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι δὲν ἐξεδήλωσε τὰ αἰσθήματά του' ἀπεναντίας προσεποιήθη εὐχαρίστησιν, διότι ἔβλεπεν αὐξανόμενον τὸν ἀριθμὸν τῶν θεατῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Ἀλφρέδος ἐπήγγυεν εἰς τὸ χῶμα πασάλους καὶ τοὺς συνέδεε διὰ τεταμένου σχοινίου εἰδικῆς κατασκευῆς.

Ὁ φωνογράφος ἔπαιζεν ἐν ἐμβατήριον.

— Κυρίαι καὶ κύριοι, ἀνήγγειλεν ὁ Ἀντώνιος· ἡ δεσποινὶς Ἀνίτα, ἐπὶ τοῦ σχοινίου τούτου, ἐλαφρὰ καὶ εὐκίνητος, θὰ πετάξῃ πρὸς κατάκτησιν τοῦ ἀέρος.

Ἀμέσως τὸ κοράσιον, τὸ ὁποῖον πρὸς στιγμὴν εἶχε γίνῃ ἄφαντον, παρουσιάσθη μὲ κοντὸν ροδόχρουν φουστανάκι καὶ μὲ λευκὰ γοβάκια.

Ἐπήδησε μὲ χάριν εἰς τὸ τεταμένον σχοινίον, καὶ ὁ Ἀλφρέδος τῆς ἔδωσε τὸ κοντάρι, τὸ ὁποῖον θὰ τὴν ἐβοηθοῦσε νὰ κρατῇ τὴν ἰσορροπίαν.

Ἡ Ἀνίτα ἐφάνη θαυμασία εἰς τὸν ἐναέριον αὐτὸν περίπατον. Ὅλοι κατεγοητεύθησαν, καὶ εἰς τὸ τέλος τὴν κατεχειροκρότησαν μὲ ὅσον ἐνθουσιασμὸν καὶ εἰς τὴν παράστασιν τῆς *Ὀρφανῆς*.

Κατακόκκινη ἀπὸ τὴν χαράν της, ἡ μικρὰ σχοινοβάτις ἐπάτησε πάλιν τὸ ἔδαφος καὶ ὑπεκλίθη μὲ θελκτικὴν χάριν πρὸ τῶν θαυμαστῶν της.

— Τὰ συγχαρητήριά μου, μικρή μου, τῆς εἶπεν ἡ κυρία Λεντούκ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἠκούσθη ἠχηρότατον ὀγκάνισμα.

Ὁ Μπιριμπῆς, κρατούμενος παράμερα ὑπὸ τοῦ Γιάννη, ἐπεκαλεῖτο καὶ αὐτὸς τὴν προσοχὴν τῶν θεατῶν. Ὁ Ἀντώνιος ἐπλησίασε τότε μὲ σοβαρότητα τὸ ζῶον καὶ τῷ προσέφερεν ἕνα κομμάτι ζάχαρι. Κατόπιν, χωρὶς ἄλλας περιποιήσεις, τὸν ἐτράβηξεν ἀπὸ τὴν οὐρὰν καὶ ἐπήδησεν εἰς τὴν ράχιν του.

Ἤρχισε πάλιν τὰ ἐθνικὰ γυμνάσματα καὶ ἀποτόμως ὥρμησε μὲ καλπασμὸν πρὸς τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ κήπου.

Τὰ παιδία ἐτρόμαξαν. Ἀλλ' ὁ Ἀλφρέδος τὰ καθησύχασε, βεβαιώσας αὐτὰ ὅτι ὁ Δὸν Κιχώτης ἐπὶ τοῦ Ἀχαμνόωντος ἔκαμνε τὸν γῦρον τοῦ κόσμου ἐντὸς πέντε λεπτῶν.

Καὶ πράγματι μετὰ πέντε λεπτά, ὁ Ἀντώνιος ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ Μπιριμπῆ, πάντοτε καλπάζοντος.

Εἶνε περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Ἀντωνίου, ἀπομακρυνομένου οὕτως, ἦτο νὰ κατασκοπεύσῃ καὶ ἐξερευνήσῃ τὴν περιοχὴν τοῦ κτήματος, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὰ καίρια σημεῖα, ἐν περιπτώσει κινδύνου.

Ἐξετέλεσε μερικὰ ἀκόμη παιγνίδια, κατευχαριστημένος, καὶ ἡτοιμάσθη νὰ φύγῃ μὲ τὸν Ἀλφρέδον καὶ τὴν Ἀνίταν. Ἡ κυρία Λεντοὺκ τοὺς παρεκάλεσε τότε νὰ μείνουν ἀκόμη ἐν τέταρτον τῆς ὥρας.

Ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ἑστιατορίου τοῦ πύργου εἶχαν παραταχθῆ διάφορα ἀναψυκτικὰ καὶ γλυκίσματα διὰ τοὺς καλλιτέχνας. Διασχίζων τὴν αἴθουσαν,ὁ θιασάρχης, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθε τελευταῖος, παρετήρησεν ἀριστερᾷ μικρὸν δωμάτιον, τοῦ ὁποίου ἡ θύρα ἦτο ἀνοικτή. Ἔρριψε βλέμμα ταχὺ καὶ εἶδεν ἕνα χρηματοκιβώτιον, τοποθετημένον εἰς τὸ βάθος.

Ἡ σπουδαία αὐτὴ ἀνακάλυψις συνεπλήρωνε τὴν ἐξωτερικὴν ἐπισκόπησιν. Τώρα ἠμποροῦσε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ τολμηρὸν σχέδιόν του ἐξαίρετα. Καὶ ἀπεφάσισε νὰ *δράσῃ* τὴν αὐτὴν νύκτα τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀπὸ τὸ Λενεβέν.

. . . . . .

— Μὲ συνοδεύετε, κύριε Κερουέλ ; ἠρώτησεν ὁ Ἀντώνιος τὸν Θωμᾶν,ἀποχαιρετῶν τὴν κυρίαν Λεντούκ.

— Εὐχαρίστως, ἀπεκρίθη ὁ κάπηλος. Ἄλλωστε ὑποσχέθηκα 'στὸ σπίτι νὰ μὴν ἀργήσω πολύ.

Καθ' ὁδόν, οἱ τρεῖς ἄνδρες ἐπήγαιναν ἐμπρὸς συνομιλοῦντες εὐθύμως, ἐνῷ ὁ Χρῆστος καὶ ἡ Ἀνίτα, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐπρόσεχαν διόλου, τοὺς ἠκολούθουν μακρόθεν.

Ἡ συνομιλία τῶν ἀνδρῶν ἐστρέφετο φυσικὰ περὶ τοὺς ἰδιοκτήτας τῆς Φυλλάδος.

Θωμας :—Τί λαμπροὶ ἄνθρωποι !... Καὶ 'στὴ φωτιὰ θὰ ἔπεφτε κανεὶς γιὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃ !..

Αλφρεδος :—Ποτέ μου, ἀλήθεια, δὲν εἶδα εὐγενεστέραν γυναῖκα ἀπὸ τὴν κυρίαν Λεντούκ. Καὶ πρέπει νὰ κολυμᾷ 'στὸ χρυσάφι, ἀφοῦ δίδει 'στὸ σπίτι της παραστάσεις μὲ τοὺς τρεῖς κυριωτέρους καλλιτέχνας τοῦ θιάσου μας.

Θωμας :—Ἡ περιουσία των εἶνε κολοσσιαία. Ἄλλη τόση ὅμως εἶνε καὶ ἡ ἁπλότης των καὶ ἡ φιλανθρωπία των. Στὴν ἀρχὴ τοὺς ἀντιπαθοῦσα, ὅπως ἀντιπαθῶ τοὺς πλουσίους. Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι ἡ προκατάληψίς μου ἦτο ἄδικος.Καὶ μόλις τοὺς ἐγνώρισα, τοὺς ἀγάπησα μὲ τὴν καρδιά μου.

Αντωνιος, *μὲ κάποιαν εἰρωνείαν* :— Ἀνταμείβοντες βέβαια αὐτὴν τὴν ἀφοσίωσιν, σᾶς διώρισαν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ πύργου. Μὰ ἔχετε καιρὸν νὰ φροντίζετε ;..

Θωμας :—Ἡ θέσις εἶνε μᾶλλον τιμητικὴ παρὰ πραγματική. Ἡ παρουσία μου εἰς τὸν πύργον δὲν εἶνε ἀπαραίτητος.

Αλφρεδος : — Ὁ πύργος τους ὅμως εἶνε πολὺ ἐρημικός, ἀπομονωμένος.

Θωμας : — Ποιὸς θὰ πάῃ νὰ τοὺς κλέψῃ ! Οὔτ' ἐγὼ βέβαια, οὔτε σεῖς.

Αντωνιος :—Τί λέτε !..

Θωμας :—Ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ χωρικοί, τοὺς ὁποίους ἡ κυρία Λεντοὺκ δὲν παύει νὰ εὐεργετῇ.

Αλφρεδος : — Φυσικά· ἔτσι τὸ εἶπα, γιὰ νὰ γίνῃ κουβέντα.

Μετ' ὀλίγον ἔφθασαν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου.

— Ἐλᾶτε ἀπόψε νὰ μᾶς καλησπερίσετε ! εἶπεν ὁ Ἀντώνιος πρὸς τὸν Θωμᾶν.

— Νὰ ἰδοῦμε, ἂν μπορέσω...

— Ἅμα μάθῃς τίποτε, ἐψιθύρισεν ὁ Χρηστάκης εἰς τὸ αὐτὶ τῆς Ἀνίτας, εἰδοποίησέ με ἀμέσως.

— Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι.

Ὁ Χρῆστος ἔσφιξε τὸ χέρι τῆς Ἀνίτας. Καὶ συνωμολογήθη ἡ συμμαχία, διὰ τῆς ὁποίας θὰ κατεπολεμοῦντο τ' ἀπαίσια σχέδια τῆς γραίας Εὐφημίας καὶ τοῦ φαύλου Ἀντωνίου.

. . . . . .

Παρὰ τὴν ὑπόσχεσίν του, ὁ Θωμᾶς Κερουὲλ ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ τὸ βράδυ ἐκεῖνο εἰς τὸν «Γάτον».

Ἡ ὑπηρέτρια, ἀδιαθετήσασα, εἶχε πέσῃ εἰς τὸ κρεββάτι, ἀφίνουσα τὴν Μαριάνναν μόνην νὰ περιποιηθῇ τοὺς πελάτας. Οὕτως ὁ Θωμᾶς ἀνέλαβε νὰ τὴν βοηθήσῃ, μὲ τὴν συνήθη του ἄλλως προθυμίαν καὶ ἱκανότητα, ἡ ὁποία ἔκαμεν ἕνα τῶν πελατῶν νὰ παρατηρήσῃ :

— Αὐτὸς ὁ Θωμᾶς εἶνε θησαυρός. Μόνον ὅταν εἶνε 'στὸ μαγαζί ὁ ἴδιος, τρῶμε καὶ πίνουμε καλά.

Τὸν περισσότερον κόσμον εἶχε τὸ κατάστημα συνήθως ἀπὸ τὰς πέντε τὸ βράδυ ἕως τὰς ἑπτά. Κατόπιν ἐγίνετο

ἡσυχία. Μετὰ τὸ γεῦμα, ὀλίγοι μόνον «τακτικοὶ» ἐπήγαιναν εἰς τὸν «Γάτον» νὰ πάρουν τὸν καφέν των καὶ νὰ παίξουν κοντσίναν ἢ δόμινον.

Τὸ ὡρολόγιον τῆς Ἐκκλησίας ἐκτύπησε τὴν ἑνάτην. Ἦτο ἡ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν συνήθως ὁ Χρηστάκης κατεκλίνετο. Ἀλλὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἡ σελήνη ἔλαμπε τόσον ζωηρά, καὶ ἡ αὔρα ἐφυσοῦσε τόσον γλυκεῖα, ὥστε τὸ παιδίον παρεκάλεσε τὸν καλόν του θεῖον Κερουὲλ νὰ κάμουν μαζὶ ἕνα μικρὸν περίπατον.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Ἀγαπητοί μου,

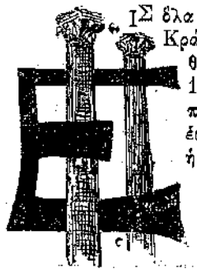

Ἰσ ὅλα τᾶ Σχολεῖα τοῦ Κράτους, τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, 16 Ὀκτωβρίου, τὸ πρωί, ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ τῆς Σημαίας, ἡ ὁποία καθιεροῦται ἀπὸ ἐφέτος. Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ τὴν περιγράψω σι' ὅσους εἶνε μαθηταὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αὐτοὶ παρευρέθησαν εἰς τὴν ὡραίαν ἑορτήν, γνωρίζουν τὰς λεπτομερείας της καὶ ἔχουν πρόσφατον τὴν συγκίνησίν της. Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Ἐξωτερικοῦ, διὰ τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὸ εὐτύχημα νὰ φοιτοῦν εἰς Σχολεῖον τοῦ ἐλευθέρου Κράτους, θὰ εἴπω ἐδῶ ἐν συντόμῳ ὅσα ἔγιναν καὶ ὅσα ἐλέχθησαν κατὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον αὐτὴν ἡμέραν.

Τὴν ἑνάτην ὥραν, οἱ μαθηταί, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν γυμναστῶν των, παρετάχθησαν εἰς τὸ ὕπαιθρον, ἔξωθεν τῶν Σχολείων των, συμπαρισταμένων καὶ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων των. Εἰς πολλὰ Σχολεῖα προσῆλθον καὶ αἱ Ἀρχαί, πάμπολλοι δὲ γονεῖς καὶ πλῆθος λαοῦ παρηκολούθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν τελετήν.

«Εἰς προσοχήν !» φωνάζει ὁ γυμναστής.

Καὶ ἐμφανίζεται ὁ διευθυντὴς τοῦ Σχολείου, κομίζων τὴν γαλανόλευκον Σημαίαν, πρὸ τῆς ὁποίας ἀποκαλύπτονται ὅλοι. Εἰς τῶν μαθητῶν ἐξέρχεται τότε τῆς παρατάξεως, ἵσταται παρὰ τὴν Σημαίαν καὶ ἀπαγγέλλει τὴν ἀκόλουθον προσευχήν :

«Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἐπουράνιε Θεέ, κραταίωσον τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἐν δόξῃ καὶ εὐημερίᾳ, φύλαττε τὸν σεπτὸν ἡμῶν Βασιλέα καὶ ἀνάδειξον ἡμᾶς ἄξια τέκνα τῆς Ἑλλάδος.»

Μετὰ τὴν προσευχήν, ὁ διευθύνων τὸ Σχολεῖον, ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς μαθητάς, ἀπαγγέλλει αὐτὴν τὴν προσλαλιάν :

«Ἑλληνόπαιδες ! Ἡ κυανόλευκος αὕτη Σημαία, τὴν ὁποίαν ἐπιστέφει ὁ τίμιος Σταυρός, εἶνε τὸ ἱερὸν σύμβολον τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

«Τὰ ἑλληνικὰ φρούρια, τὰ στρατιωτικὰ σώματα, τὰ πολεμικὰ σκάφη, σκιαζόμενα ὑπὸ τῆς σημαίας, ἐκπροσωποῦσι τὴν δύναμιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἔθνους.

«Ἑλληνόπαιδες ! Προσατενίσατε τὴν Σημαίαν εὐλαβῶς, προσβλέψατε αὐτὴν μετ' ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως. Ὑπὸ τὰς πτυχάς της ἀνδρούμενοι,θὰ ὁμολογήσετε πρὸς αὐτὴν τὸν ὅρκον τοῦ στρατιώτου, θὰ ὁρκισθῆτε νὰ μὴν ἐγκαταλείπετε ποτὲ τὴν Σημαίαν, ἀλλὰ νὰ θυσιάζετε τὴν ζωήν σας προασπίζοντες αὐτήν.

«Ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ τασσόμενοι ὑπὸ τὸν τίμιον Σταυρὸν αὐτῆς,μεριμνήσατε ὅπως διὰ τῆς εὐπειθείας, διὰ τῆς ἐπιμελείας, διὰ τῆς καθόλου ἀρετῆς ὑμῶν, ἀναδειχθῆτε ἄξια τέκνα τῆς πατρίδος καὶ μέλλοντες φρουροὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου».

Ρίγη ἱερᾶς συγκινήσεως διατρέχουν τὰς μαθητικὰς τάξεις εἰς τοὺς σημαντικοὺς αὐτοὺς λόγους τοῦ διευθυντοῦ, καὶ οἱ Ἑλληνόπαιδες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, μὲ φωνὴν παλλομένην ἀπὸ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν, ζητωκραυγάζουν :

— Ζήτω τὸ Ἔθνος ! Ζήτω ὁ Βασιλεύς !

«Καὶ ὑψοῦται εἰς τὸν αἰθέρα — γράφει μία ἀθηναϊκὴ ἐφημερίς, περιγράφουσα τὴν τελετήν, — ἡ εὐγενὴς αὕτη ἀνάπαλσις τῶν νεαρῶν ψυχῶν εἰς ἕνα θερμότατον χαιρετισμόν, τὸν ὁποῖον ὁ πνέων ἐλαφρὸς βόρειος ἄνεμος ἥρπασεν εἰς τὰς πτέρυγάς του διὰ νὰ τὸν φέρῃ μακράν, πρὸς τοὺς ἀλυτρώτους ἀδελφούς, ἐνῷ ἡ κυανόλευκος κυματίζει, ἀναδιπλοῦται καὶ πτυχοῦται ὑπερηφάνως.»

— Εἰς προσοχήν ! διατάσσει καὶ πάλιν ὁ γυμναστής. Ὁ δὲ διευθυντὴς τοῦ Σχολείου,καλῶν παρὰ τὴν Σημαίαν ἕνα μαθητὴν ἐξ ἑκάστης τάξεως,—τὸν μᾶλλον διακρινόμενον διὰ τὸ παράστημα, τὴν χρηστότητα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν,— καὶ ὀνομάζων Σημαιοφόρον ἕνα τῶν ἐκλεκτῶν τούτων, τὸν τῆς ἀνωτέρας τάξεως, παραδίδει εἰς αὐτὸν τὴν Σημαίαν.

Ὁ Σημαιοφόρος, παραλαμβάνων τὸ ἱερὸν σύμβολον, κρατεῖ αὐτὸ ὑψηλά, μαθηταὶ δὲ καὶ διδάσκαλοι ψάλλουν μαζὶ τὸν ἐθνικὸν Ὕμνον.Κατόπιν, ὁ Σημαιοφόρος, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς κληθέντων μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν τιμητικὴν φρουρὰν τῆς Σημαίας, εἰσέρχεται εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ φυλάττει τὴν Σημαίαν εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος. Καὶ ἡ ὡραία τελετὴ τελειόνει.

Οὕτως ἔγινε φέτος εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ὑπάρχουν σχολεῖα ἀρρένων, Δημοτικά, Ἑλληνικά, Γυμνάσια, δημόσια καὶ ἰδιωτικά, καὶ οὕτω θὰ γίνεται κατ' ἔτος. Καὶ ὅσοι δὲν ἔλαβαν μέρος εἰς αὐτήν, εἰμποροῦν νὰ φανταστοῦν, μόνον ἐκ τῆς στοιχειώδους περιγραφῆς, τὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν ὁποῖον ἐπροκάλεσεν. Ἀλλ' ὅσοι ἔλαβαν μέρος, ὅσοι ᾐσθάνθησαν τὸ ἔνθεον ρῖγος αὐτοῦ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἃς ἔχουν ὑπ' ὄψει των ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἑορτῆς τῆς Σημαίας δὲν εἶνε νὰ τοὺς συγκινήσῃ διὰ μίαν μόνον ὥραν, διὰ μίαν στιγμήν. Ἂς ἐνθυμοῦνται τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα ἤκουσαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Διδασκάλου των, ἃς τὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε, καὶ ἃς προσπαθοῦν ἀληθινά, μὲ εἰλικρίνειαν καὶ μὲ ζῆλον, νὰ ἀναδειχθοῦν ἄξια τέκνα τῆς Πατρίδος, ἱκανὰ νὰ ζήσουν τιμίως ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Σημαίας καὶ νὰ ποθάνουν ἐν ἀνάγκῃ ὑπερασπιζόμενοι Αὐτήν !

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΗΛΙΟΣ, ΚΑΪΚΑΚΙ ΚΑΙ ΜΠΟΡΑ

Ὁ Ἥλιος :

— Οὔτε πουλί, οὔτε λούλουδο
Στὸν πελαγίσιο κάμπο·
Μόνος μου ἐγώ, ποῦ λάμπω,
Καὶ σύ, Καϊκάκι ὁλάρμενο,
Πετῶντας δίχως κόπο,
Τοῦ γαλανοῦ τοῦ ἀπέραντου
Στολίζουμε τὸν τόπο,
Στὰ βύθη μου ὡς που νᾶμπω...

Τὸ Καϊκάκι :

«— Ἐδῶ φωνοῦλες γύρω μου
Κι' ἀθώρητ' ἀηδονάκια
Λαλοῦν μέσ' ἀπ' τἀφρόκρινα
Ποῦ ἀνθοῦν στὰ κυματάκια...
Κι' ἂν βασιλέψῃς, Ἥλιε μου,
Τὸ πέλαο θὰ στολίζῃ
Τὸ φαναράκι τοῦ ἀρμενου,
Μαζί μου ποῦ ἀρμενίζει...»

Ἡ Μπόρα.

Μὰ ἕνα Μπουρίνι ὡς τἄκουσε
Τὴ λάμψη του ἔσβυσε ὅλη,
Καὶ τὸ καϊκάκι ἐγύρευε,
Τοῦ κάκου ἀραξοβόλι !

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΓΑΔΙΤΗΣ

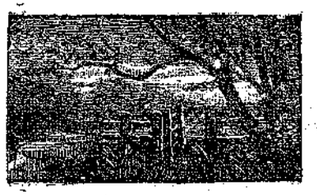

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΓΕΙΡΟΣ ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ J. CHANCEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'. (Συνέχεια)

— Κάμε ὅ,τι θέλῃς, (ἔδωσε τὴν ἄδειαν ὁ Πουλτσερίνης·) ξεύρεις ὅμως ποῦ κατοικεῖ ὁ φιλαράκος μας αὐτός ;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ἕνας μουσικός, μᾶς τὸ εἶπε. Εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου-Θωμᾶ-τοῦ Λούβρου, εἰς ἕνα οἰκοτροφεῖον ποὺ εἶνε ἀντικρὺ τοῦ μεγάρου Λογκεβίλ.

— Μπράβο !.. οὔρλιασεν ὁ παίκτης τοῦ κοντραμπάσσου· γνωρίζω τὸν ξενοδόχο του· εἶνε ὁ φίλος μου Μερσιέ. Πόσι καλά !.. Μαέστρο, σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι ὁ κ. Λούλλης δὲν θὰ παίξῃ ἀπόψε τὸ σόλο του Παλεστρίνα.

— Ἂς τὸ ἐλπίσωμεν ! ἀπήντησεν ὁ ἀρχιμουσικός, σείων τὴν κεφαλήν.

Τότε εἷς τῶν μουσικῶν ἐπεφορτίσθη νὰ ντικαταστήσῃ τὸν Λούλλην, ἐν ᾗ περιπτώσει *δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν* νὰ προχέλθῃ τὸ βράδυ· κατόπιν, ὁ παίκτης τοῦ κοντραμπάσσου καὶ δύο ἄλλοι φίλοι του, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν μέρος εἰς τὴν συναυλίαν, ἔφυγαν, ἀναγγέλλοντες ὅτι ἐπήγαιναν «νὰ ποῦν δυὸ λογάκια» εἰς τὸν μικρὸν αὐθάδη.

Ὅσον διὰ τὸν Πουλτσερίνην, αὐτὸς ἄφισεν ὅλους τοὺς ἄλλους νὰ φύγουν, διότι εἶχε τὸν σκοπόν του.

Μόλις ἔμεινε μόνος εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν δοκιμῶν, ἐπλησίασε τὴν τράπεζαν ὅπου ὁ Λούλλης εἶχεν ἀφίσῃ τὸ βιολί του, ἔβγαλε τὸ ὄργανον ἀπὸ τὴν θήκην του, καὶ σείων αὐτὸ ἐψιθύρισε μὲ τὸ μοχθηρόν του μειδίαμα :

—Οἱ ἄλλοι ἠδύναν ἕνα τρόπον...μπορεῖ ! ἀλλὰ ὁ μικρὸς εἶνε κατεργάρης, καὶ ἂν τύχῃ καὶ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια των, ἂς πάρωμε τὰ μέτρα μας καὶ 'μεῖς!

Ταῦτα λέγων, ὁ κακὸς ἄνθρωπος διηυθύνθη εἰς τὴν βρύσιν, ἡ ὁποία ἐχρησίμευεν εἰς τοὺς μουσικοὺς διὰ νὰ πλύνουν τὰ χέρια των μετὰ τὴν δοκιμήν, καί, ἀνοίξας τὴν στρόφιγγα, ἄφισε τὸ νερὸ νὰ τρέξῃ ἐπάνω εἰς τὸ βιολὶ τοῦ προστατευομένου τοῦ Βασιλέως. Κατόπιν ἐτοποθέτησε τὸ κάθυγρον ὄργανον εἰς τὴν θήκην του, καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν αἴθουσαν, τῆς ὁποίας τὸ κλειδὶ ἐφύλαξεν ἐπιμελῶς εἰς τὴν τσέπην του.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Λούλλης ἀνύποπτος ὅλως τῶν μηχανορραφιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐτεκταίνοντο ἐναντίον του, ἐκάθητο ἡσύχως εἰς τὸ τραπέζι τοῦ οἰκοτροφείου Μερσιέ, τρώγων φασιανὸν σαλμὶ καὶ πίνων ἀφρώδη μηλίτην.

Τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ μικρὸς ἠσθάνετο τὴν μεγαλειτέραν εὐδιαθεσίαν. Ἦτο μόνος, ἐλεύθερος, πλούσιος.... μήπως δὲν εἶχε δέκα πιστόλας εἰς τὸ πουγγί του ;.. καὶ τελοσπάντων ἀνῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βασιλέως !

Τὸ μέλλον διηνοίγετο ἐνώπιόν του λαμπρόν. Καὶ μὲ τὴν σκέψιν αὐτὴν ἔτρωγε καὶ ἔπινε μὲ μεγάλην ὄρεξιν, λαμβάνων πόζες μεγάλου κυρίου, κτυπῶν τὸ τραπέζι διὰ νὰ τοῦ φέρουν καὶ ἄλλο κρασί, καὶ ἐν γένει διασκεδάζων τόσον πολύ, ὥστε νὰ μὴν ἀντιληφθῇ διόλου δύο ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὴν θύραν τοῦ ἑστιατορίου τὸν κατεσκόπευαν διὰ μέσου τοῦ παραπετάσματος, παρακολουθοῦντες ὅλα του τὰ κινήματα καὶ συνομιλοῦντες χαμηλοφώνως.

Εἶνε περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἦσαν ὁ κοντραμπάσσος καὶ ὁ φίλος του.

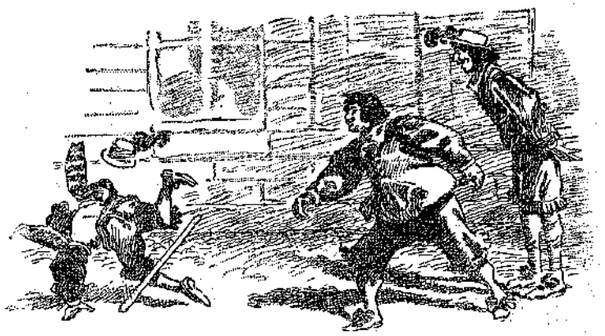

«Τοῦ ἐπέταξεν εἰς τὰ πόδια τὸ μπαστοῦνι...» (Σελ. 384, στ. γ'.)

Ἐπιτέλους ἤρχισαν νὰ χάνουν τὴν ὑπομονήν των.

— Ἀ, μὰ δὲν ὑποφέρεται αὐτὸς ὁ μικρός ! εἶπεν ὁ ἕνας· ἔχει σκοπὸ νὰ δειάσῃ ὅλες τὶς μποτίλλιες τοῦ μαγαζιοῦ ;

— Μὰ τὴν πίστι μου, αὐτὸς πίνει σὰν μεγάλος.

— Ἔννοια σου καὶ θὰ τοῦ βγῇ ξυνό.

— Σιωπή ! νά, σηκόνεται !..

Πραγματικῶς, ὁ Λούλλης ἔρριψε βλέμμα εἰς τὸ ὡρολόγιον τοῦ τοίχου καὶ εἶδεν ὅτι μόλις εἶχε καιρὸν διὰ νὰ τρέξῃ ἕως τὸ Λοῦβρον καὶ νὰ παρευρεθῇ τὴν ἑνάτην ὥραν εἰς τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου του συνέντευξιν. Ἐσηκώθη λοιπόν, ἐπῆρε τὸ καπέλλο του καὶ τὸν μανδύαν του, καὶ ἐξῆλθε λέγων ἀφελῶς πρὸς τὸν ξενοδόχον :

— Βιάζομαι ! μὲ περιμένουν 'στὸ Λοῦβρο !

Ὁ Μερσιὲ ἐχαιρέτησεν εὐσεβάστως τὸν οἰκοτροφόν του, ὁ ὁποῖος ἐξηφανίσθη εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός.

Μόλις ἔστρεψε τὴν γωνίαν τοῦ οἰκοτροφείου, εἶδε δύο σκιάς, ἐκεῖ παρὰ τὴν πύλην τοῦ μεγάρου Λογκεβίλ· καὶ ἔξαφνα αἱ σκιαὶ αὗται κινηθεῖσαι, τοῦ ἔφραξαν τὸν δρόμον.

Ὁ Λούλλης ἦτο γενναῖος, τὸ γνωρίζομεν. Ἐκτὸς τούτου, τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἶχεν ἐξαιρετικὴν εὐδιαθεσίαν εἰς τὴν ψυχήν, καὶ πολλοὺς ἀτμοὺς οἴνου εἰς τὸ κεφάλι...

Ἐβάδισε λοιπὸν κατ' εὐθεῖαν πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπερίμεναν, συλλογιζόμενος ὅτι πιθανὸν καὶ νὰ παρεξήγησε τὰς διαθέσεις των. . . Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, μία ἀκτὶς τῆς σελήνης, τὴν ὁποίαν ἀπεκάλυψαν τὰ σύννεφα, ἐφώτισεν ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς δύο ἀνθρώπους, καὶ μολονότι εἶχαν κατεβασμένα τὰ χείλη τῶν καπέλλων των εἰς τὰ πρόσωπά των, τὸ παιδίον ἀνεγνώρισε τὸν μεγαλόσωμον παίκτην τοῦ κοντραμπάσσου.

— Ἔτσι ἔ ; ἐσυλλογίσθη· ὥστε τὰ ἀστεῖά τους δὲν ἐτελείωσαν. Θέλουν νὰ μ' ἐμποδίσουν νὰ φθάσω 'στὸ Λοῦβρον ἐγκαίρως... Καλὰ ! θὰ τὸ ἰδοῦμε !

Καὶ ὁ Λούλλης, ὁ ὁποῖος εἶχε μεγάλην πεποίθησιν, ἂν ὄχι εἰς τὴν δύναμίν του, τουλάχιστον εἰς τὴν εὐκινησίαν του, ἤρχισε νὰ τρέχῃ, ἐλπίζων νὰ περάσῃ μεταξὺ τοῦ τοίχου καὶ τῶν ἐχθρῶν του.

Ἀλλ' ὁ μεγαλόσωμος ἄνθρωπος ἐμάντευσε τὸν σκοπὸν τοῦ παιδίου, καί, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπερνοῦσεν ἀπ' ἐμπρός του ὁλοταχῶς, τοῦ ἐπέταξεν εἰς τὰ πόδια τὸ μπαστοῦνι τὸ ὁποῖον ἐκρατοῦσε.

Ὁ Λούλλης ἐμπερδεύθη καὶ κατέπεσεν εἰς τὸ λιθόστρωτον, τρία βήματα μακρὰν ἀπὸ τὸν τοῖχον τοῦ οἰκοτροφείου.

— Μπράβο ! ἐφώναξαν οἱ ἐχθροί του. Τώρα τὸν ἔχουμε 'στὴν ἐξουσία μας !

Ὁ μικρὸς δὲν ἐκινεῖτο. Ἐξηπλωμένος μὲ τὴν ράχιν, ἐκύτταζεν ἀτενῶς ἓν παράθυρον τοῦ πρώτου κατώματος, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀκριβῶς τὸ παράθυρον τοῦ δωματίου του. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν οἱ μουσικοὶ κατέφθαναν διὰ νὰ τὸν ἀρπάξουν καὶ μὲ τὸ μπαστοῦνι νὰ τὸν κάμουν τοῦ *ἀλατιοῦ*, ἀνωρθώθη διαμιᾶς, ἐπήδησεν εἰς τὴν ράχιν τοῦ σαστισμένου παίκτου τοῦ κοντραμπάσσου, ἔδραξε τὸ παραθυρόφυλλον, καὶ ἀναρριχηθεὶς κατὰ μῆκος τοῦ τοίχου, κατώρθωσε νὰ χωθῇ εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἐκβάλλων ἓν «οὖφ!» ἀνακουφίσεως.

Ἐσώθη ! Καὶ τώρα ἀπὸ ὑψηλά, μυκτηρίζει τοὺς ἐχθρούς του, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀπομείνῃ κάτωθεν τοῦ παραθύρου ἄναυδοι, εἰς τὴν κωμικὴν στάσιν ἀνθρώπων τῶν ὁποίων τὸ κίνημα ἀπέτυχε.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ ὡρολόγιον τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ ἐκτύπησε δύο τέταρτα. Ἦτο ὀκτώμισυ !

Ὁ Λούλλης ἔτρεξεν εἰς τὴν θύραν

τοῦ δωματίου του. Ἦτο κλειδωμένη ! ...

— Διάβολε ! ἐσυλλογίσθη, καλὰ ἐγλύτωσα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μασκαράδες· ἀλλὰ μήπως ἔχουν σκοπὸν νὰ μὲ κρατήσουν φυλακισμένον ἐδῶ μέσα ;

Τῷ ὄντι, οἱ δύο μουσικοὶ εἶχαν χωρισθῆ. Ὁ ἕνας εἶχε μείνῃ κάτωθεν τοῦ παραθύρου, ὁ δὲ ἄλλος ἐδημάτιζε πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ οἰκοτροφείου, ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ οἰκοδομήματος.

Ὅταν ὁ Λούλλης ἀντελήφθη τὴν νέαν αὐτὴν τακτικὴν τῶν ἐχθρῶν του, ἔγινεν ἔξω φρενῶν.

Ἡ ὥρα τῆς συνεντεύξεως ἐπλησίαζεν. Ἐκτυποῦσεν, ἐκλωτσοῦσε τὴν θύραν τοῦ δωματίου του· κανεὶς δὲν ἤρχετο νὰ τῷ ἀνοίξῃ.

Τί θὰ ἐγίνετο, ἂν δὲν κατώρθονε νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν πρώτην συναυλίαν ;

Ὁ ἀρχιμουσικός, ὁ ὁποῖος τῷ εἶχεν ἀναθέσῃ τὸ σόλο, καὶ δὲν τὸν ἀγαποῦσε βεβαίως, θὰ ἔσπευδε νὰ καταγγείλῃ τὴν ἀπουσίαν του εἰς τὸν τελετάρχην. Οὗτος θὰ ἔσπευδε πάλιν νὰ ναφέρῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Ἀντιβασίλισσαν καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ αἱ Μεγαλειότητές των θὰ ἐσχημάτιζαν πολὺ κακὴν ἰδέαν περὶ τοῦ νέου προστατευομένου των. Ἡ φαντασία τοῦ παιδίου ἔτρεχεν, ἔτρεχεν, ἐτρεχεν, ἐμεγαλοποίησε τὰ πάντα, εἰς τὴν ἀγωνίαν τῆς ἀναμονῆς καὶ τῆς παρερχομένης ὥρας. Τὸ αἷμά του ἔσφυζεν εἰς τὰς ἀρτηρίας του μὲ ταχύτητα καταπληκτικὴν· τῷ ἐφαίνετο ὅτι κάθε παλμὸς τῆς καρδίας του ἦτο ἓν δευτερόλεπτον τὸ ὁποῖον ἐχάνετο...

Ἐπηγαινοήρχετο μέσα εἰς τὸ δωμάτιον, φωνάζων καὶ κτυπῶν τὰ δυστυχῆ ἔπιπλα τοῦ Μερσιέ, τὰ ὁποῖα βεβαίως δὲν τῷ ἔπταιαν τίποτε...

— Ὦ λύσσα ! ἐκραύγασε σκύπτων καὶ πάλιν ἀπὸ τὸ παράθυρον διὰ νὰ ἰδῇ ἂν οἱ ἐχθροί του ἦσαν ἀκόμη ἐκεῖ. Νὰ χάνεται ἔτσι τὸ μέλλον μου, τὴν ὥραν ποῦ μοῦ ἐφαίνετο τόσον ὡραῖον !...Δέκα λεπτὰ ἀκόμη νὰ περάσουν, θὰ εἶνε πλέον πολὺ ἀργά !...

Ἔσκυψεν ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ τὸ παράθυρον, καὶ εἶδεν εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ τῆς Κλίμακος, ἕνα φορτηγὸν ἁμάξι μὲ τέσσαρα ἄλογα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπερνοῦσε μετ' ὀλίγον ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ οἰκοτροφεῖον.

Μὲ τὴν ἑτοιμότητα τοῦ πνεύματος, τὴν ὁποίαν πολλάκις ὥς τώρα εἶχεν ἀποδείξῃ ὁ μικρὸς μουσικός, ἀπεφάσισε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἀνελπίστου αὐτῆς ἐπικουρίας.

«Ἂν τὸ ἁμάξι περάσῃ — ἐσυλλογίσθη—μεταξὺ τοῦ κακούργου αὐτοῦ καὶ τοῦ τοίχου, θὰ πηδήσω ἐπάνω καὶ θὰ μπορέσω ἴσως νὰ φύγω χωρὶς νὰ μὲ ἰδῇ.»

(Ἕπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΕΝΑΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΔΙΑ ΤΟ 1909

Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1909.—Σκοπὸς τοῦ Ξεσπαθώματος ἡ βελτίωσις καὶ αὔξησις τοῦ φύλλου.—Ἐὰν τὸ Ξεσπάθωμα θὰ εἶνε φέτος ζωηρόν, μίαν φορὰν τὸν μῆνα, πρὸς τὸ παρόν, θὰ ἔχωμεν φύλλον δωδεκασέλιδον.—Ἀναγνώσατε.

ΣΚΟΠΟΣ τοῦ νέου Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος δὲν εἶνε πολὺ διάφορος ἀπὸ τὸν σκοπὸν τοῦ παλαιοῦ. Ἡ μόνη διαφορὰ εἶνε, ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν ἔχομεν πολὺ βασιμωτέρας ἐλπίδας νὰ τὸν ἐπιτύχωμεν. Διότι πέρσυ εἴχαμεν, φαίνεται, ζητήσῃ τὰ δύνατα. Αὐτὸ τοὐλάχιστον ἀπέδειξαν τ' Ἀποτελέσματα τοῦ Ξεσπαθώματος τοῦ 1908. Κατ' ἀρχὰς σᾶς εἶχα ὑποσχεθῆ πολυτελὲς καὶ χρωματιστὸν φύλλον, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ προστεθοῦν 1800 νέοι συνδρομηταὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν σας. Κατόπιν σᾶς ὑπεσχέθην νὰ προβῶ εἰς τὴν χρωματιστὴν ἔκδοσιν, καὶ μόνον 1000 νέοι συνδρομηταὶ ἂν προσετίθεντο· ὄχι διότι ἦσαν ἀρκετοὶ αὐτοὶ οἱ 1000 νὰ καλύψουν τὰς ὑπερόγκους δαπάνας τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως, ἀλλὰ διότι ἤλπιζα ὅτι ἅπαξ προσετίθεντο χίλιοι, δὲν θὰ ἦτο δύσκολον κατόπιν, μὲ τὰς χρωματιστὰς μάλιστα εἰκόνας, νὰ προσειλκύοντο καὶ ἄλλοι ὀκτακόσιοι.

Ἀλλ' ὡς εἴδατε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος τοῦ 1908 δὲν προσετέθησαν παρὰ μόνον 663 νέοι συνδρομηταί. Ἀδύνατον μὲ τόσον ὀλίγους νὰ σκεφθῶμεν κἂν χρωματιστὴν ἔκδοσιν. Καὶ ναὶ μὲν τὸ Ξεσπάθωμα ἦτο φέτος εἴπερ ποτε ζωηρόν, διότι ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἔδωσε τοιαῦτα ἀποτελέσματα, — διὰ νὰ ἔδιδεν ὅμως τὸ *ἀποτέλεσμα* ποῦ ἠθέλαμεν, ἔπρεπε νὰ ἦτο ἀπείρως ζωηρότερον.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς φίλους μου σκέπτονται τώρα ὡς ἑξῆς : Χίλιοι νέοι συνδρομηταὶ ἦσαν ἀρκετοὶ διὰ νάρχίσῃ ἡ πολυτελὴς ἔκδοσις. Φέτος ἔγιναν 663. Ἂν γίνουν τοῦ χρόνου ἄλλοι 337 — ποῦ θὰ γίνουν ἀσφαλῶς,—δὲν συμπληροῦται ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς καὶ δὲν ἀρχίζει ἡ πολυτελὴς ἔκδοσις ;

Ἀλλ' ὅσοι κάμνουν αὐτὸν τὸν λογαριασμόν, δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψει των ἓν ἄλλο : Πόσοι ἀπὸ τοὺς 663 νέους συνδρομητὰς τοῦ 1908 θὰ μείνουν καὶ διὰ τὸ 1909 ; Ἐδῶ εἶνε τὸ ζήτημα! Διότι συλλογισθῆτε, πόσοι ἐξ αὐτῶν εἶνε ἄποροι, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐγγραφοῦν καὶ πάλιν, πόσοι ἄλλοι θὰ παραιτηθοῦν, ὅπως παραιτοῦνται κατ' ἔτος διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, πρὸ πάντων οἰκονομικούς... Τὸ ξεσπάθωμα τοῦ 1909 πρέπει πρῶτα νὰντικαταστήσῃ ἐκείνους ποῦ θὰ λείψουν, καὶ ἔπειτα νὰ προσθέσῃ 1800, 1 000 ἔστω, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως. Τὸ νομίζετε τοῦτο πιθανόν ; Ἐγὼ ὄχι τόσον πολύ. Καὶ τὸ σχέδιον τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως, μὲ χρωματιστὰς εἰκόνας, πρὸς τὸ παρὸν τὸ ἀναβάλλω.

Γνωρίζετε τί δαπάνη θὰ προσετίθετο ; Ὑπελόγισα ὅτι δὲν θὰ μοῦ ἔφθαναν 250 δραχμαὶ τὴν ἑβδομάδα *ἐπὶ πλέον*, διὰ νὰ ἐκδίδω φύλλον δωδεκασέλιδον καὶ χρωματιστόν. Ἔπρεπε δηλαδὴ νὰ ἐξοδεύω 13 χιλιάδας δραχμὰς τὸν χρόνον παραπάνω ἀφ' ὅ,τι ἐξοδεύω τώρα. Ἐγγυᾶται κανεὶς ὅτι τὸ Ξεσπάθωμα θὰ ἐκάλυπτε τὴν πρόσθετον καὶ ὑπέρογκον αὐτὴν δαπάνην ;

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ζῆλος τοῦ Ξεσπαθώματος τοῦ 1908 ἦτο ἐξαιρετικός, καὶ ἐπειδὴ ἐλπίζω ὅτι τοιοῦτος θὰ εἶνε καὶ ὁ ζῆλος τοῦ Ξεσπαθώματος κατὰ τὸ 1909, ἐσκέφθην ὅτι ὁπωσδή-

ποτε ἔπρεπε νἀνταμειψω τοὺς φίλους μου, καὶ ἀπεφάσισα νὰ ἐκδίδω πρὸς τὸ παρὸν φυλλάδια δωδεκασέλιδα.

Ἓν φυλλάδιον δωδεκασέλιδον τὸν μῆνα

θὰ σᾶς δίδω, κατὰ τὸ ἔτος 1909, ἐὰν τὸ ἐφετεινὸν ξεσπάθωμα θὰ εἶνε τόσον ζωηρόν, ὅσον ἦτο καὶ τὸ περυσινόν. Ἐὰν θὰ εἶνε ἀκόμη ζωηρότερον, τότε θὰ σᾶς δίδω δύο φυλλάδια δωδεκασέλιδα τὸν μῆνα. Καὶ πάλιν, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων συνδρομητῶν τὸ ἐπιτρέψῃ, θὰ σᾶς δίδω τρία δωδεκασέλιδα τὸν μῆνα, καὶ οὕτω καθεξῆς, ὥστε σιγὰ-σιγά, προχωροῦντος τοῦ Ξεσπαθώματος, θὰ καθιερωθῇ ἡ δωδεκασέλιδος ἔκδοσις καί... θὰ μᾶς μένῃ πλέον ἡ χρωματιστὴ διὰ τὸ ἐγγύτερον μέλλον.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἔχετε σκοπὸν συμφέρον νὰ ξεσπαθώσετε γενναίως καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἓν ὡραῖον δωδεκασέλιδον φυλλάδιον ἅπαξ τοῦ μηνὸς δὲν εἶνε βέβαια μικρὰ ἔλξις καὶ ἀμοιβή... Ἀλλ' ὅπως πολλάκις σᾶς εἶπα, τὸ ξεσπάθωμα εἶνε ἀναγκαῖον, ὄχι μόνον διὰ τὴν βελτίωσιν, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τοῦ περιοδικοῦ σας. Διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, πρῶτον καὶ κύριον, ἀντικαθίστανται οἱ κατ' ἔτος δι' οἱονδήποτε λόγον διαγραφόμενοι συνδρομηταί,—ἀναχωροῦντες, ὑπανδρευόμενοι, πτωχεύοντες, ἀμελοῦντες κτλ. Διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος ἐπέρχεται τὸ ἰσοζύγιον, ἡ ἰσορροπία, καὶ διατηρεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν ὁ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου. Ὅλοι λοιπὸν ὅσοι ἀγαποῦν τὸ περιοδικὸν τοῦτο καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκδίδεται πάντοτε, ἔχουν καθῆκον νὰ ξεσπαθόνουν, ὅσον εἰμποροῦν. Ἡ φροντὶς καὶ ὁ ζῆλος νὰ μὴ τοὺς λείπῃ ποτέ, ἀδιάφορον ἂν φέρῃ ἢ δὲν φέρῃ ἀποτέλεσμα.

Ἀνεξαρτήτως τούτου, εἶνε ἀκόμη καὶ τὸ *καλόν*, τὸ ὁποῖον κάμνει ὁ ξεσπαθόνων πρὸς τοὺς ἄλλους, τοὺς ὁποίους ἐγγράφει εἰς ἓν ὡραῖον καὶ χρήσιμον περιοδικόν, γινόμενος οὕτω ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης των· εἶνε ἀκόμη καὶ αἱ ἀμοιβαί, τὰς ὁποίας βλέπετε κατωτέρω εἰς τοὺς ὅρους.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ Θ' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Α'.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε ἐτήσιος. Θὰ λήξῃ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1909 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἔχουν πωλήσῃ φυλλάδια τοῦ 81ου ἔτους, ἢ ἐγγράψῃ *νέους* συνδρομητὰς ἐτησίους, ἐξαμήνους ἢ τριμήνους.

Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες *νέους* συνδρομητὰς ἐτησίους, ἐξαμήνους ἢ τριμήνους θὰ λογαριάζωνται ὡς διαθέσαντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφέντας συνδρομητὰς μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. (Δηλαδή: ὁ ἐγγράφων ἐτήσιον συνδρομητὴν, ὁποτιθεται, ὅτι ἐπώλησε 52 φύλλα, ὁ ἐγγράφων ἑξάμηνον, 26 φύλλα, τρίμηνον, 13 φύλλα, δύο συνδρομητὰς ἐτησίους, 104 φύλλα, κτλ.). Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θὰπονεμηθοῦν ὡς ἑξῆς:

Βραβεῖον πρώτης τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θὰπονεμηθῇ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1909 θὰ ἔχουν διαθέσῃ (εἴτε μὲ ἀγοραστὰς εἴτε μὲ συνδρομητὰς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο,) *630 φύλλα καὶ ἄνω*, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς ἐτησίας συνδρομὰς περισσοτέρας τῶν δέκα. Ὅλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἡ εἰκών, ὁ δὲ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θὰνακηρυχθῇ *Κορυφαῖος* καὶ ἡ εἰκών του θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλήτερον σχῆμα.

(Ἂν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ Μικροὶ Σόλλογοι ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργοῦντων πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἢ πώλησιν φύλλων, τότε θὰνακηρυχθῇ καὶ *Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων*.)

Εἰς τοὺς τυχόντας πρώτης τάξεως Βραβείου, πλὴν τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος (ἤτοι μόνον τόμοι Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης, ἢ συνδρομὴ Διαπλάσεως τοῦ ἐπιόντος ἔτους, *ἀλλὰ εἰσοτε ἄλλο* ἐκτὸς αὐτῶν.) Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα διέθεσεν ἕκαστος. Καὶ ὁ μὲν κορυφαῖος θὰ ὁπολογίσῃ *30 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης *λεπτὰ 25*. Παραδείγματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, ἂν εἶνε κορυφαῖος θὰ παραγγείλῃ βιβλία ἀξίας φράγκων 45 (150×30) ἂν δὲ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, φρ. 37,50 (150×25).

Βραβεῖον δευτέρας τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1909 θὰ ἔχουν διαθέσῃ (εἴτε μὲ ἀγοραστὰς, εἴτε μὲ συνδρομητὰς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο) *ἀπὸ 52 ἕως 520 φύλλα*, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς μίαν ἕως δέκα συνδρομάς.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθοῦν, καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών των, οἱ *εἰκοσιπέντε πρῶτοι*, κατὰ σειράν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ τὰ περισσότερα. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ ὁ εἰκοστὸς πέμπτος νὰ ἔχῃ διαθέσῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν καὶ *ὅλων τούτων*, ὁσοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τούτους θὰ σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς τάξεως θὰ ὁπολογίσῃ *25 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ ἄλλοι *λεπτὰ 20*.

Ἔπαινος

Ἔπαινος θ' ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, καὶ θὰ τοῖς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων, *ἀξίας 15 λεπτῶν δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.— Ἐκτὸς τῶν *ἐτησίων συνδρομητῶν*, *δύναται* τις νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἑξαμήνους (ἀντὶ δρ. 4,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ φρ. χρ. 5,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν), καθὼς καὶ συνδρομητὰς *τριμήνους* (ἀντὶ δρ. 2,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ φρ. 3 διὰ τὸ ἐξωτερικόν). Πᾶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύεται *ἀπαραιτήτως* ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἄλλως δὲν ἐκτελεῖται.

2.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφῃ τις συνδρομητὰς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἑκάστοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των ἄνευ ἀναβολῆς, χωρὶς δηλαδὴ νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἄλλους διὰ νὰ τοὺς στεῖλῃ ὅλους μαζί.

3.— Ἐγγραφὴ νέου συνδρομητοῦ διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ξεσπάθωμα, *πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομήν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος*, δὲν εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ ψευδώνυμον.

4.—Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα· ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ξεσπάθωμα *τοῦ ἐμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ* καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους ἀνανέωσις τριμήνου ἢ ἑξαμήνου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος εἴτε ὑπ' αὐτοῦ εἴτε καὶ ὑπὸ ἄλλου. (Ἡ ἀπ' εὐθείας ὅμως ἀνανέωσις τῶν τριμήνων καὶ ἑξαμήνων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ ξεσπάθωμα).

5. — Εἰς τὰς πληρώσεις τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως θὰ λάβουν μέρος καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί, οἱ ἐγγραφόμενοι διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, *κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Λαχείου*.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1. — Πράκτωρ τῆς «Διαπλάσεως» δύναται νὰ γίνῃ πᾶς συνδρομητής, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδίων, ἤτοι εὑρίσκων ἀγοραστάς.

2. — Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται 20 λεπτὰ ἢ φρ. χρ. 0.20. Τὰ δὲ διπλὰ φύλλα 40 λεπτὰ ἢ φρ. χρ. 0.40.

3. — Τὰ φύλλα στέλλονται πρὸς τοὺς πράκτορας, οἱ ὁποῖοι φροντίζουν νὰ εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μοῦ τὸ στέλλουν. Φύλλον ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστὴν δὲν στέλλεται.

4. — Ὁ ἀγοραστὴς *οὐδὲν δικαίωμα χαίρει*. Διὰ ν' ἀποκτήσῃ δικαίωμα συνδρομητοῦ, νὰ λαμβάνῃ δηλ. μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς διαγωνισμούς, νὰ τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ἀπ' εὐθείας εἰς τόνομά του μ' ἔντυπον ταινίαν, κτλ. πρέπει νὰ προπληρώσῃ μίαν τρίμηνον τοὐλάχιστον συνδρομήν. Ἀλλ' ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ καὶ ψευδώνυμον ἰσχύον μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1909, τότε πρέπει νὰ προκαταβάλῃ καὶ 1 φράγκον, — ὡς ἐκανονίσθη διὰ πάντας τοὺς συνδρομητὰς ἀναξαιρέτως.

5.—Χάριν εὐκολίας, στέλλω πρὸς τοὺς Πράκτορας *ἐπὶ πιστώσει* φύλλα μόνον ἑνὸς μηνός. Ἀλλ' ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς δὲν μοῦ στεῖλουν τὸ ἀντίτιμον, παύω τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν *ἄνευ εἰδοποιήσεως*, καὶ οὔτε τοὺς συμπεριλαμβάνω εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἐξοφλήσουν τὸ χρέος των, μὲ τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσω καὶ τὰ ὀνόματά των.—Ἡ πίστωσις τοῦ μηνὸς ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς σχετικῆς παραγγελίας των. Δηλαδή, ἂν ζητήσουν προηγούμενα φύλλα διὰ τοὺς ἀγοραστάς των, ὀφείλουν νὰ ἐμβάσουν μαζὶ μὲ τὴν παραγγελίαν καὶ τὸ ἀντίτιμον, ἄλλως δὲν στέλλονται.

Κανὼν γενικός:—Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβίβασις καὶ μεταγραφὴ Ξεσπαθώματος. Αἰτήσεις συνδρομητῶν ἢ Συλλόγων περὶ μεταγραφῆς Ξεσπαθώματος γενομένου ὑπ' ἄλλου οἱουδήποτε καὶ ἐγγραφέντος ἤδη εἰς τὸ βιβλίον μας ἐπ' ὀνόματί του, οὐδόλως λαμβάνονται ὑπ' ὄψει. Οἱ ἐγγράφοντες ἑπομένως συνδρομητὰς ἐν ὀνόματι Συλλόγου, ἂς φροντίζουν νὰ τὸ δηλώνουν συγχρόνως μὲ τὴν παραγγελίαν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ριγολέττος:—Ὦ, τί χαρά! Τώρα μὲ τὴν ἕνωσιν τῆς Κρήτης, θὰ μπορῶ νὰ πηγαίνω νὰ βλέπω τὸ καϊκί μου μὲ τὸ γαϊδουράκι.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μάρκου Ἀθηναίου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

53. — Τὸ *Δοξασμένο Εἰποσιένα*, ἀπὸ τὴν Καρδίτσαν, μοῦ συνιστᾷ ἕνα ἄπορον, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ πολὺ νὰ γίνῃ συνδρομητής μου.

54.—Τὸ *Ὑπὲρ Πατρίδος* μοῦ συνιστᾷ ἕνα ἄπορον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

55.—Τὸ *Μαγεμένο Ἀκρογιάλι* ἐπίσης μοῦ συνιστᾷ ἕνα ἄπορον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας

56. — Καὶ τὸ *Ἑλληνικὸν Πνεῦμα*, ἀκόμη ἕνα ἀπὸ τὴν Μυτιλήνην.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ ἐγγραφοῦν καὶ αὐτοί.

Ἡ προκήρυξις τοῦ Δημοψηφίσματος, φίλε *Α. Κ.*, εἶνε ἑτοίμη, τυπωμένη, ἀλλὰ τὴν ἐρύλαξα διὰ τὸ προσεχές, διότι δὲν εἶχα τόπον. Θὰ ψηφίσουν ὅσοι ἔχουν ἤδη ψευδώνυμον καὶ ὅσοι θὰ πάρουν μέχρι τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Νοεμβρίου. Τὰ ψευδώνυμα ποῦ θὰ ἐγκριθοῦν εἰς τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ Δεκεμβρίου, αὐτὰ πλέον θὰ εἶνε διὰ τὸ Δημοψήφισμα τοῦ 1909.

Διόλου τόπον, καθὼς βλέπετε, δὲν ἔχω σήμερον δι' Ἀλληλογραφίαν. Ἀρκεσθῆτε εἰς ὀλίγας λέξεις.

Καὶ χωρὶς τὸ γράμμα σου, *Αἰγυπτία Βασίλισσα*, ἤμουν βεβαία ὅτι ὑπέγραψες χωρὶς νὰ διαβάσῃς τί ὑπογράφεις. Πρὸς στιγμὴν μάλιστα ὑπέθεσα ὅτι ἐπλαστογράφησαν τὴν ὑπογραφήν σου. Εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς—δεῖγμα αἰωνίας ἀγάπης...

Πολὺ μὲ συνεκίνησεν ἡ ἐπιστολή σου, *Φυσιολάτρις*. Μία τέτοια ἐνέπνευσε καὶ εἰς τὸν κ. Φαίδωνα τὴν «Ἀθηναϊκὴν Ἐπιστολὴν» τοῦ 46 φύλλου. Ἀλήθεια, σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὰ ὡραῖα ποὺ γράφει;.

Δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τῶν ἀγαθῶν αἰσθημάτων σας, *Πρόοδος τῆς Διαπλάσεως* καὶ *Ἐθνικὲ Ἐγκόσμιε*. Ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ πιστεύετε τέτοια παραμύθια;

Ἀφοῦ ἀνενέωσες πλέον τὴν συνδρομήν σου, *Ταπεινὲ Κύριε*, εἰμπορεῖς νὰ χρησιμοποιήσῃς τὸ Δελτίον Ἐγγραφῆς... ξεύρεις πῶς; Ἐγγράφων κανένα ἄλλον. Δηλαδὴ ξεσπαθόνων.

Βεβαίως, *Πίστις-Πατρίς*, τὰ ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, Βραβεῖα ἢ Ἔπαινοι, λογαριάζονται εἰς τὸ Ἀθρόον, ὡς νὰ ἦσαν ἐντὸς Διαγωνισμοῦ. Ἡ ἐπιστολή σου ὡραιοτάτη, ἀλλὰ.. ἔτσι εἶνε ὁ κόσμος.

Μαγεμένον Κῦμα, ἔλαβα τὸ ἀγγελτήριον τῶν γάμων τῆς ἀδελφῆς σου· θερμὰ συγχαρητήρια καὶ μυρίας εὐχὰς πρὸς τοὺς νεονύμφους.

Ἡ *Φίλη τῶν Ζώων* μοῦ γράφει: «Λοιπὸν ἐφέτος γίνονται πέντε ἔτη ὅπου εἶμαι συνδρομήτριά σου. Δὲν τὰ βρίσκω πολλά, ἀφοῦ ὑπάρχουν καὶ συνδρομηταί του, οἱ ὁποῖοι εἶνε καὶ δέκα καὶ δεκαπέντε ἔτη! Ἀλλὰ σὲ βεβαιῶ, ἂν ζήσω καὶ θέλῃ ὁ Θεός, θὰ τοὺς περάσω!» Νὰ ζήσῃς, κόρη μου!

Εὐχαρίστως, *Ν. Σ.*, διὰ τὸ βραβεῖον τοῦ Η' Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος,—καὶ σὺ καὶ ὁποιος θέλει,—εἰμπορεῖτε νὰ πάρετε, ἀντὶ βιβλίων, ψευδώνυμα, διὰ σᾶς ἢ διὰ τὰδέλφια σας· ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως, ὅτι τὰ ψευδώνυμα αὐτὰ θὰ εἶνε διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1908.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Μαυροθαλασσίτης*, *ψιεπίσκοπος Γερμανός*, *Ὀνειροκόλος Ψυχή*, *Ἐθνικὴ Σημαία*, *Βρεμμένη Κόττα*, *Πνοὴ Ψυχορραγοῦντος Ἀγγέλου*, *Ἀνεμώνη* καὶ *Ὑπερήφανο Σαμιωτόπουλο*.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις 35. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, ὁ λεπτὰ ἢ λέξις.—Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηγορημένα, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσεν εἰσέτι ὁ προτείνων.]

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν: ὁ *Λάτρης* τοῦ *Ὡραίου* (0) μὲ *Λατροδιαπλασιακὴν Ὁμάδα*, *Βαρελάκι*, *Κυανόλευκον Λάβαρον*—ἡ *Παρία Κόρη* (0) μὲ *Φοῖβον Εὐρώταν*, *Κρῖνον Ταϋγέτου*, *Ἀγνὴν Ταϋγέτην*—ἡ *Νάρκη* (1) μὲ *Φίφυ-Τοῦ*, *Ξεπεμφθὴν Φίφυ-Τοῦ*, *Κεφαλὴν Φίφυ-Τοῦ*—ἡ *Λησμονημένη* (0) μὲ *Ἰδανικότητα*, *Ἀλεξανδρινὴν Καρμανιόλαν*, *Παρίαν Κόρην*—ἡ *Φυσιολάτρις* (1) μὲ *Ναυτοπούλαν* τοῦ *Μεσολογγίου*, *Τέκνον τῆς Ἐρήμου*, *Παρηγορίαν στὸν Πόνο*, *Μιμόζαν*, *Ἀδέλφι στὴ Σκλαβιά*, *Ἄρην*, *Καμελιοφόρον*, *Ταπεινὸν Κύριον*, *Μαρμαρωμένον Βασιλῆαν*, *Ἐρνάνην*, *Ἐθνικὸν Ὄνειρον*, *Ναῦαν Δημοσιογράφον*, *Δυστυχῆ Ὑποχεῖρα*, *Μεφιστοφελῆν*, *Ἀμίμητον Γελωτοποιόν*—ἡ *Σεληνολάτρις* (1) μὲ *Φίφυ-Τοῦ*, *Ἄρωμα τῆς Καρδιᾶς*, *Πνοὴν τοῦ Ἔρρος*, *Νεράϊδαν τοῦ Κάστρου*, *Ζήτω ὁ Ἑλληνισμός*, *Νεφελώδη Νύκτα*, *Θεσσαλόπαιδα*—ὁ *Μασάνι* (0) μὲ *Φιλοπάτριδα Ἑλληνοπούλαν*, *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*, *Ἀθάνατον Ψυχήν*—ἡ *Κεφαλὴ Μεδούσης* (0) μὲ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*, *Αἰγυπτίαν Βασιλόπαιδα*—τὸ *Φλάμπουρο τῆς Ἐλευθερίας* (0) μὲ *Λιγοδέσσαν Φύσιν*, *Ἔνδοξον Ὕδραν*, *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*—ὁ *Ταπεινὸς Κύριος* (0) μὲ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*, *Κυκνηγὴν Γραβέταν*, *Σμυραῖον*, *Ἀγαθάκι*, *Κόμητα Κάτι τί*.

Ἑλληνόπαιδα Ἀλεξανδρέα (βραβεῖον ἔστειλα·) *Δημόδοκον* (φωτογραφία ἐλήφθη·) *Φιλελεύθερον Ἑλληνίδα* [εἶδες μὲ τί τρόπον... τὰ ἔλαβες, ἔ;] *Ξεπεσμένον Λόρδον* (βραβεῖον ἔστειλα·) *Μακεδόνισσαν* (δὲν εἴπαμε; αὐτὸ γίνεται τὸ λαλοκαῖρι ἐξαιρετικῶς· τώρα θὰ λαμβάνῃς φύλλον τακτικὰ καθ' ἑβδομάδα·) *Ἰσάωναν Δάρκ* (μόνον σεῖς δὲν ἔχετε νὰ ζηλέψετε τὴν «Ὡραίαν Χίον», διότι καὶ ὁ ἰδικός σας Σύλλογος κάμνει κατ' ἔτος λαχεῖον καὶ ὡραίαν ἑορτήν· μὲ χαράν μου εἶδα τὰ ἐφετεινά·) *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* (εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὸ νέον ξεσπάθωμα·) *Μαραμένην Γαζίαν* (βραβεῖον ἔστειλα· τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὸν θρίαμβον Ἐλπίδος·) *Παρίαν Κόρην* (εὐχαριστῶ πολύ·) *Σμυραϊκὴν Ἠχώ* (ναί, ἦτο πολὺ καλή·) *Μυροβόλον Χαραυγὴν* (ἔστειλα·) *Βόρειον Σέλας* (καλῶς νὰ ἔλθῃς·) *Μικρὸν Μουσικὸν* (εὐχαριστῶ πολύ·) *Χιακὸν Λιμένα* (περιμένω·) *Φλάμπουρο τῆς Ἐλευθερίας* (ἔχει καλῶς·) *Τοζέλλι* (ὄχι, δὲν ἔλαβα· τὸ ἀρδράκι σου διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Σημαίας ὡραιότατον·) *Χρυσόπτερον Νίκην* (ἔλαβα·) *Κεφαλὴν Μεδούσης* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 22 Ὀκτωβρίου, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Ὁ χάρης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Αἱ λύσεις δεκταί: *ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 4 Νοεμβρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 14 Νοεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 25 Νοεμβρίου.*

454. Δεξίγριφος Δογοπαικτικός.

Ἀντὶ Ο, Χῖ ἂν τοῦ βάλης,
Λῦτα, νὰ μὴν ἀφριβάλλῃς,
Ὅτι ἴδρυσες μιὰ πόλι
Ὁποῦ τὴν γνωρίζουν ὅλοι!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μονώσεως

455. Στοιχειόγριφος.

Τὴν ζακουσμένη λύρα του ἀμέσως θὰ πετάξῃ
Ἕνας ἀρχαῖος ποιητής, ἂν τὸν λαιμὸν ἀλλάξῃ.
Μὰ νὰ σᾶς πῶ εἰλικρινῶς, χωρὶς κανένα πόνον,
Γιατί θὰ γίνῃ βασιλεὺς καὶ θἀναβῇ εἰς θρόνον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φοίβου Εὐρώτα

456. Ἀναγραμματισμός.

Μιὰ ἔλλειψις, μι' ἀτέλεια
Λιγάκι... διορθωμένη,
Εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ γνωστὰς
Τὰς πόλεις μεταβαίνει.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου

457. Πυραμίς.

\+ Οἱ σταυροὶ μέρος δενδρῶδες.
* + * = Ὑποθετικόν.
* * + * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* * * + * * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* * * * + * * * * = Τιμὴ καὶ ἀμοιβή.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γιάννη Ἀγιάννη

458. Φωνηεντόγριφος.

Τῇ παρεμβολῇ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος, ὁσαδήποτε φορὰς ἐπαναλαμβανομένου, μεταξὺ τῶν κάτωθι συμφώνων, ὧν ἡ τάξις εἰς ἕκαστον σωρὸν δύναται νὰ μεταβληθῇ, νὰ σχηματισθοῦν πέντε λέξεις, τἀρχικὰ τῶν ὁποίων νἀποτελοῦν νῆσον τοῦ Αἰγαίου.

δνρ, ξς, λσδ, γσκ, φσς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Καθοφεστάκι τῆς Μαμμᾶς

459. Συλλαβικὴ Μεσοστιχίς.

Αἱ μεσαῖαι συλλαβαὶ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαίαν ἱστορικὴν πόλιν.

1, Ἐπίθετον συνώνυμον τοῦ ἔνδοξος. 2, Μικρὸν ζῶον περίεργον. 3, Ἐπίθετον συνώνυμον τοῦ ἀνδρεῖος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄστρου τῆς Αὐγῆς

460. Φωνηεντόλιπον.

* - π - ρμ - * - π - ρμ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστεροέντος Οὐρανοῦ

461. Γρῖφος.

Φτῶ χ ∴ χ ὁ ρὶς Μονὴ / Λύχνος (λα χορ λα λα λα) δι

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φουστανέλλας τοῦ 21

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 41

386. Παρίσιοι (Πάρις, ἰοῖ.) — 387. Λαύριον-αὔριον.— 388. Ρόα-ἀόρ.—389. Τὰ κεραμίδια. 391-393. 1, *Κῶς*, (ΕΣΩ Καί...) 2, *Ἀνάφη*, (ὑπερΗΦΑΝΑ) 3, *Ρόδος*, (ἀνδρεῖοΣΟ ΔΟΡυφόρος...) —394. *Τίγρις, λύκος, λέων, πάνθηρ.* — 395. ΕΥΗΚΟΪΑ (ΕΥτέρπη, Ἡρακλῆς, ΚΟρινθος, Ἰανός, Ἀστήρ.) — 396. Πένητας ἀργοὺς οὐ τρέφει ραθυμία. — 397. *Ὑψηλὰ εἶσι τὰ Ἀπένινα καὶ μεγάλα.* (Ὕψιλα εἰς ἤτα - ἀπ' ἐν ι - νακε μεγάλα.)

390. E
ΠΡΟ
ΕΚΑΒΗ
ΒΑΛΤΙΚΗ
ΧΑΙΡΩΝΕΙΑ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς σεῖχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχεῖα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ.— Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Ἱδρύθη ἐν Πύργῳ τῆς Ἠλείας Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τὰ ***ΟΛΥΜΠΙΑ.*** Πρόεδρος *Χαλασμὸς Κόσμου*, Ἀντιπρόεδρος *Δάτρης τοῦ Ὠραίου*, Γενικὸς Γραμματεὺς *Χαϊδεμένο Παιδί*, Ταμίας *Ἑνότης Ἑλληνικῆς Φυλῆς*, Εἰδικὸς Γραμματεὺς *Ὠραῖος Πύργιος*, Σύμβουλοι *Καρδία Εὐγενοῦς*, *Ἠλεκτρικὸν Ρεῦμα*, *Σαμψών*, *Ἀκρογιάλι τῆς Ἐλευσῖνος*. Σκοπὸς τοῦ Συλλόγου: ***ἡ διάδοσις τῆς Διαπλάσεως καὶ ἡ ἐγγραφὴ Ἀπόρων.*** Ἀποφασίζει δὲ ὁ Σύλλογος ὅπως ὑποστηρίξῃ ἐφέτος τὸ ὑπέροχον ψευδώνυμον ***ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ.*** Μέλη πανταχόθεν δεκτά· συνδρομὴ 50 λεπτὰ κατὰ μῆνα. Διεύθυνσις: Τ. Ροδόπουλον, ***Πύργον.*** *(Η,711)*

ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΑ *(Η,712)*

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΦΙΛΟΙ,

Κοινῇ Λατρουμνικοῦ κόμματος ἀποφάσει, ἐθεωρήθην ἀπαραίτητος ἵνα τὸν εὐγενῆ τοῦ δημοψηφίσματος ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀτομικῶς καὶ διὰ τῆς ἰδίας ὑποψηφιότητος ὑποστηρίξω.

Τῆς βαθυτάτης ταύτης ἐκτιμήσεως σύμπαντος Λατρουμνικοῦ κόμματος, τῷ ἀπὸ τετραετίας ἀδόλῳ καὶ εἰλικρινεῖ αὐτοῦ συνεργάτῃ μὴ ἀγνωμονῶν, καὶ ἀποδεχόμενος ἐμὴν ὑποψηφιότητα, στέλλω ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁπαδούς, φίλους καὶ παλαιοὺς συνεργάτας, πρὸς οὓς ὑπενθυμίζων τρόπαια παρελθουσῶν ἐποχῶν, ὑποδεικνύω ἀπὸ τοῦδε κολοσσὸν ἐφετεινοῦ θριάμβου. γενησόμενον ὑπὸ ἐκείνων οἵτινες, πλειότερον ἢ ἄλλοτε ἐτελειοποιήθησαν εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς πολιτικῆς τακτικῆς.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ *(Η,713)*

Ἀνταλλάσσω εἰκονογρ. δελτάρια (fantaisie) πανταχόθεν.—Πηνελόπη Σ. Σολομωνίδου, Ἐφημερὶς «Ἀμάλθεια» Σμύρνη (Μικρὰ Ἀσία). *(Η,709)*

Παύω πρὸς τὸ παρὸν ἀνταλλαγὴν δελταρίων, θερμῶς εὐχαριστοῦσα πάντας ἀποστείλαντάς μοι.—Ἄννα Μαραμπούτη. *(710)*

ΧΡΥΣΟΦΤΕΡΗ ΕΛΠΙΔΑ

Χῖοι ὑπόσχονται λευκοτάτην ψῆφον «Αἰγυπτιακῇ Ἑνώσει» καὶ δὴ εἰς Χίους ὑποψηφίους *Πάσχουσαν Ἑλλάδα, 25ην Μαρτίου, Ἑλληνίδα Μητέρα.*—Χίων ἀντιπρόσωποι: *Ναύαρχος Σαλαμῖνος, Χιακὸς Λιμὴν* (Ἑνωτικοί). *(Η,715)*

Στὴν ***Ἑλληνίδα Μητέρα*** ὑπόσχομαι ἐκθυμοτάτην ὑποστήριξιν κατὰ τὸ Δημοψήφισμα.—***Σεληνολάτρις.*** *(Η,716)*

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ

ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ 1908

Δηλοῦμεν ἐνθερμοτάτην ὑποστήριξιν τῷ *Μαγεμένῳ Ἀκρογιάλι καὶ Ὀνειροπόλῳ τῆς Δόξης* ἐν τῷ Δημοψηφίσματι.—*Ἡρωϊς τοῦ Μεσολογγίου, Μέλλουσα Φιλόλογος, Αὐροφίλητος Ἠώς, Νηρηὶς τοῦ Αἰγαίου.* *(Η,718)*

ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Γιὰ τὴ γλυκειὰ γιορτή σας, *Μελαγχολικὴ Ὀνειροκόλος* καὶ *Ἄνοιξις τῆς Ζωῆς*, ὁλόθερμες εὐχές. — *Ἀνεμώνη, Ἄνθος Ἀγροῦ, Δωροθέα.* *(Η,720)*

ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ

Φαίνεται πῶς ἡ *Ἑλληνικὴ Δόξα* θὰ ἐλησμόνησε τὴν παροιμίαν ὅτι ὅποιος κοροϊδεύει τὸν ἄλλον κοροϊδεύει τὸν ἑαυτόν του· καλὰ θὰ κάμῃ λοιπὸν νὰ παύσῃ τὰς κοροϊδίας διότι θὰ τὴν *πάθῃ πολύ.—Εὐτυχὴς Θνητὴ* καὶ Σα. *(Η,722)*

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «*ΕΛΠΙΣ*» ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Η κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Συλλόγου «Ἐλπὶς» γενήσεται τὴν 16 Νοεμβρίου. *(Η,723)*

Τί ἔπαθες, Βαρῶνε μου, γράφεις καὶ τρέχεις σὰν τρελλός; Σὲ ἔκαμαν νευρόσπαστο, μὴν εἶσαι παλαβός;—*Ἐν τῷ Παγοδρομίῳ:—Τοῖρε* μὴ μοῦ τραβᾷς σακκάκι, θὰ γκρεμίσωμεν!—Δὲ βαρυέσαι, *Νυκτοκόραξ!*—Μετ' ὀλίγον: Μπλάφ! Μπλούφ! Τράκ! Τρούκ! Πάτ! *Νυκτοκόραξ Τοῖρος* ἐγκρεμοτσακίσθησαν, σακκάκι ἔσχισε, καπέλλο βούλιαξε, πλευρὰ ἔσπασαν. Πανταλόνι *Τοῖρου*... ἀπεργία. *(Η,724)*

Ἀποῦ νὰ σᾶς φάῃ τὸ Κανόνι τοῦ Μισὲ Μπουρλῆ, *Ἰδανικότητα* καὶ *Βασιλοπούλα*, γιὰ φουφούλα Βράκα μ' ἐπήρατενε; ἀλλοί...ἤντα σᾶς τρέχει κι' ἂν τὸ μάθ' ἡ τσάτσα μου!—*Νυκτοκόραξ.* *(Η, 725)*

Ἀκουσε, *Βασιλόπαι*, ἕνα νέον γιακὸν ἀνέκδοτον ποῦ ἔμαθα ἐσχάτως: «Κουφουδάκης τις συνοδεύων ἄδικον κατάσχεσιν οἰκίας πατριώτου, ἐνῷ αἱ ἀρχαὶ κατεγίνοντο εἰς τὴν σφάγισιν ἐπίπλων, οὗτος τὰ ἑαυτοῦ θυλάκια ἐσφράγιζε (ἐγέμιζε) διὰ τεμαχίων *μουσταλευριᾶς* εὑρισκομένων ἐν τοῖς πινακίοις πρὸς ἀποξήρανσιν.»—*Νυκτοκόραξ.* *(Η, 726)*

Φίλτατοι Τάκη καὶ Γιῶργο, εὖθε αἱ εὐχαί σας νὰ ἐξεπληροῦντο...

ΡΙΓΟΛΕΤΟΣ. *(Η,727)*

ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1908

Εἰς τὴν κληρωτίδα ἐτέθησαν οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2847, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, ἃς ἁποίας ἔλαβον οἱ πληρώσαντες τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν των διὰ τὸ ἔτος 1908 ἐντὸς τῆς ταχθείσης τελευταίας προθεσμίας, ἤτοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1908.

Ὁ ἀριθ. *929* ἐκέρδισε τὴν Δαχειοφόρον Ὁμολογίαν.
» » *1492* ἐκέρδισε τὴν φωτογραφικὴν μηχανήν.
» » *227* ἐκέρδισε τὸ ὡρολόγιον τῆς τσέπης.
» » *2363* ἐκέρδισε τὸ Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικόν.
» » *1817* ἐκέρδισε τὸ Λεύκωμα διὰ συλλογὴν γραμμτοσήμων.
» » *669* ἐκέρδισε τὸ Λεύκωμα διὰ συλλογὴν δελταρίων.
» » *30* ἐκέρδισε τὸ ἐξυπνητήριον ὡρολόγιον.
Ὁ ἀριθ. *2632* ἐκέρδισε τὴν συσκευὴν γραφείου.
» » *705* ἐκέρδισε τὸ Ἑλληνικὸν Λεξικὸν Γιάνναρη.
» » *501* ἐκέρδισε μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα.

Οἱ ἑπόμενοι εἴκοσι ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἕνα τόμον τῆς Β' περιόδου τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμωμένων δρχ. 7.

103	374	814	1367	2005
191	529	909	1493	2298
246	756	929	1531	2370
327	796	1235	1701	2430

Οἱ ἑπόμενοι εἴκοσι ἐκέρδισαν ἀνὰ ἕνα τόμον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 3,50.

217	633	853	1412	2033
305	770	922	1637	2313
351	783	1037	1671	2722
586	821	1314	1829	2774

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς τοὺς κατόχους τῶν ὡς ἄνω κερδισάντων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μὲ τὸ 49ον φύλλον τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Οὐδεὶς δὲ δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΠΡΩΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῶν Δώρων τοῦ 1909 θὰ γίνῃ τὴν Α' Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρώσεως θὰ ἔχουν πληρώσῃ συνδρομὴν ἐτησίαν, ἢ ἐννεάμηνον, ἢ ἑξάμηνον, ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ 28η Φεβρουαρίου 1909.

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 9.—Στοὰ Πάππου.